

Det rullende gresskaret

- En fortelling fra Iran

Det var en gang en gammel dame som bodde i en bitte liten landsby ved siden av en stor og farlig skog i Iran. Hun hadde en datter som var gift og bodde på den andre siden av skogen. Hun savnet datteren sin og en dag bestemte hun seg for å dra og besøke henne til Eid.

For å komme dit, måtte hun krysse den farlige skogen. Hun gjorde i stand en skreppe med mat, tok på seg sko og sin lange svarte blomstrede chador, og dro av sted. Hun gikk og gikk, helt til hun forsvant dypt inni skogen. Mens hun gikk sang hun:

*Alå doxtar balå
qorbunatam man, be
ghorbat rafti o
heirunatam man.*

(Min kjære datter jeg elsker deg, du har dratt til et fremmed sted og jeg leng-ter etter deg.)

Plutselig var det en ulv som dukket opp foran den gamle damen, og hun stivnet til. «Nam, nam, nam, for et deilig måltid,» sa ulven og siklet grådig.

Den gamle damen tok seg sammen og sa:

«Jeg er da ikke deilig mat, jeg er tynn med mage flat. Kroppen min har lite fett, spiser du meg, blir du ikke mett.»

Ulven ble helt tørr i munnen og sa:

«Hva skal jeg gjøre da, jeg er så sulten?»

Og gamle damen svarte:

«La meg dra til min datter til Eid og spise ris med lammespyd. Når jeg har blitt tjukk og mett, kommer jeg som en deilig rett, som kan spises på ett Brett.»

Det syntes ulven var en god idé og han ba den gamle dama om å skynde seg, for han var kjempesulten! Hun skyndte seg av gårde.

Plutselig kom det en tiger og hoppet ned fra et tre foran henne. Tigeren viste fram de skarpe klørne sine og sa: «*Nam, nam, nam, for et deilig måltid!*»

Igjen svarte gamle dama: «*Jeg er da ikke deilig mat, jeg er tynn med mage flat. Kroppen min har lite fett. Spiser du meg, blir du ikke mett.*»

Da forsvant tigerens klør inn i potene og han sa: «*Hva skal jeg gjøre da? Jeg er så sulten!*»

Igjen, svarte gamle dama: «*La meg dra til min datter til Eid, og spise ris med lammespyd. Når jeg har blitt tjukk og mett, kommer jeg som en deilig rett, som kan spises på ett brett.*»

Tigeren gikk med på det og ba henne skynde seg tilbake, fordi han var veldig sulten. Den gamle konen skyndte seg av sted.

Plutselig var det en løve som stod og brølte rett i ansiktet på den gamle dama, mens manken hans strittet til alle kanter.

«Vent!

Det er en ære for meg å bli spist av løven - skogens konge! Men kongen fortjener da et bedre måltid,» sa den gamle dama og fortsatte:

«Jeg er da ikke deilig mat, jeg er tynn med mage flat.

Kroppen min har lite fett, spiser du meg, blir du ikke mett.»

Da løven hørte dette, falt manken slapt rundt hodet hans og han sa:

«Hva skal jeg gjøre? Jeg har ikke spist på en uke!»

Som vanlig svarte gamle dama: «Jeg er da ikke deilig mat, jeg er tynn med mage flat.

Kroppen min har lite fett. Spiser du meg, blir du ikke mett.»

Og løven, som syntes dette var en god idé, lovt å vente til hun var tilbake.

Da det hadde blitt mørk, kom den gamle dama endelig fram til datteren sitt hus.

Hun ble så glad av å se datteren sin at hun glemte alt som hadde skjedd på veien.

Hun ble hos sin datter i syv dager og syv netter og spiste masse god mat.

Så kom dagen da hun skulle ta farvel. Plutselig husket hun alle de farlige dyrene som ventet på henne langs veien og ville spise henne, og fortalte dattera si om dette.

De satt seg ned og begynte å tenke.

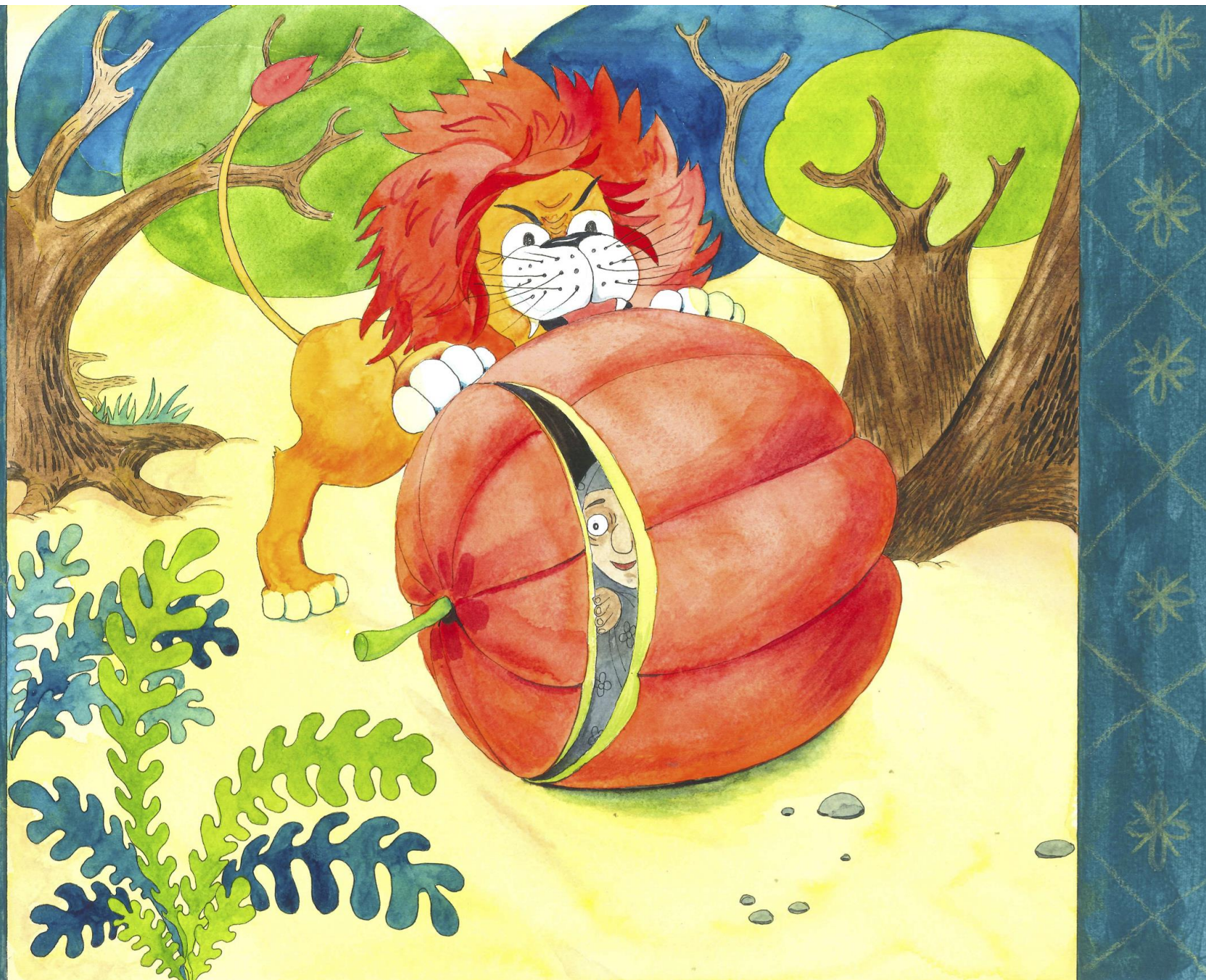

Plutselig fikk den idé: De dro til basaren og kjøpte et stort gresskar og tok det med seg hjem. De skar ut et lokk ut av toppen. Også tok de fram skje, gaffel, hakke og spade, og gravde ut innholdet. De gravde og gravde og gravde, helt til det ble et tomrom inni gresskaret. Så tok den gamle damen skreppen sin og hoppet inni gresskaret.

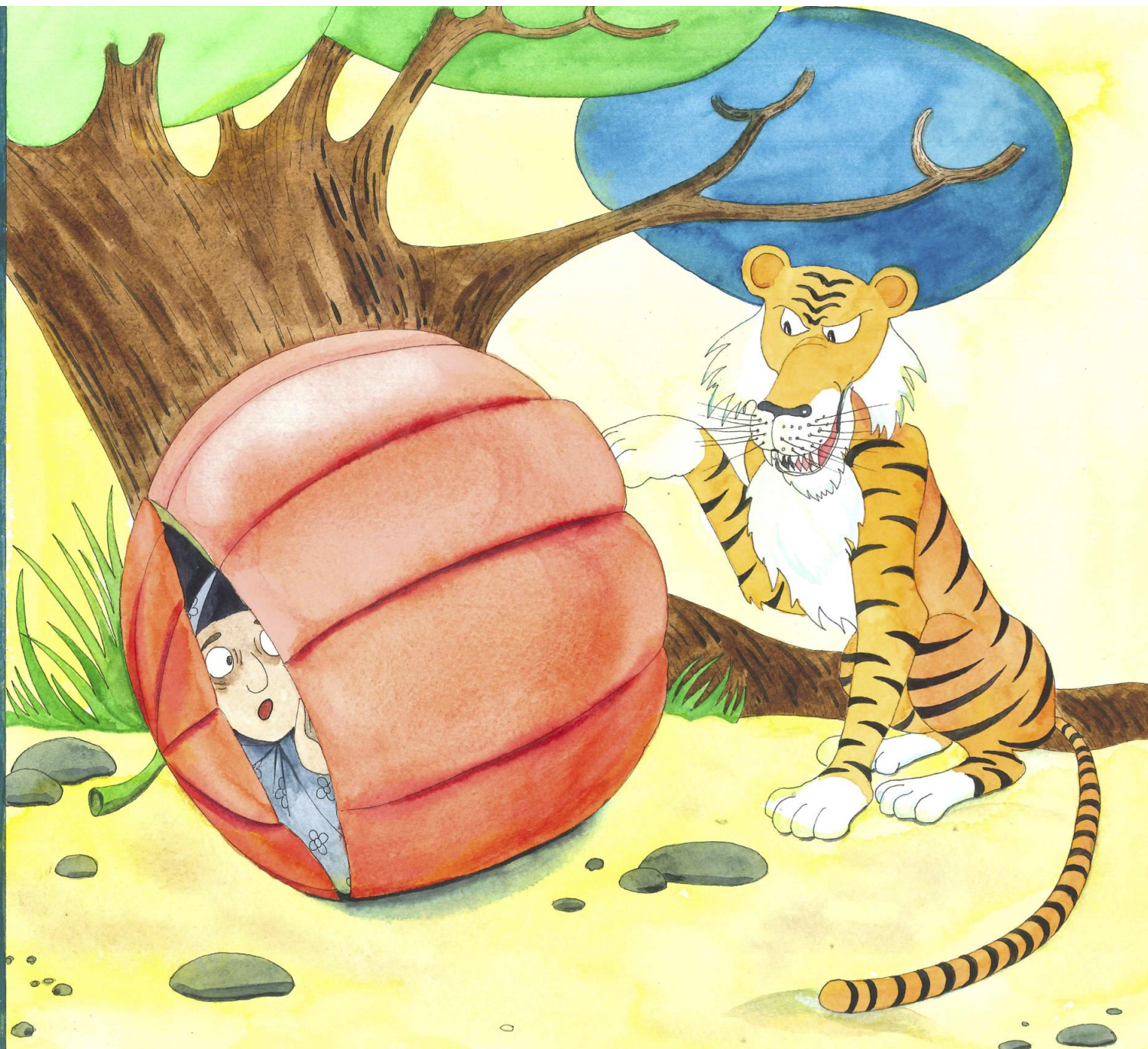

Datteren la på
lokket. Sammen
med mannen sin og
de andre i
landsbyen rullet de
gresskaret av sted.
Gresskaret rullet og
rullet og rullet og
forsvant dypt inni
skogen.

Plutselig traff hodet til den gamle dama gresskarveggen. Det var løven som hadde stanset gresskaret med den ene foten sin. Løven så på gresskaret og spurte: «Rullende gresskar, fortell meg: Har du sett en fet dame på din vei?» «Nei walla, rull meg, trill meg, herifra,» svarte den gamle damen inni gresskaret. Og løven sparket og rullet gresskaret fort av sted.

«Dunk!» Denne gangen var det tigreren som hadde stoppet gresskaret. Tigreren spurte: «Rullende gresskar, fortell meg: Har du sett en fet dame på din vei?» «Nei walla, rull meg, trill meg, herifra,» hørte han gresskaret si, så han rullet gresskaret av sted.

«Dunk!» Igjen traff hodet til gamle dama gresskarveggen. Nå var det ulven som hadde stanset gresskaret med snuten sin. Ulven sniffet på gresskaret og spurte: «Rullende gresskar, fortell meg: Har du sett en fet dame på din vei?» «Nei walla, rull meg, trill meg, herifra,» sa gresskaret. Men ulven kjente igjen stemmen til den gamle dama. Med de skarpe tennene sine tok han opp lokket og hopet inni gresskaret. Men den gamle dama hadde laget et lokk på den andre siden av gresskaret også. Hun åpnet lokket og hoppet ut fra denne siden. Hun var rask og la lokket tilbake. Dermed fikk ulven lokket midt på snuten. Så skyndte hun seg til toppen av gresskaret og la på det lokket også. Nå var ulven innestengt i gresskaret.

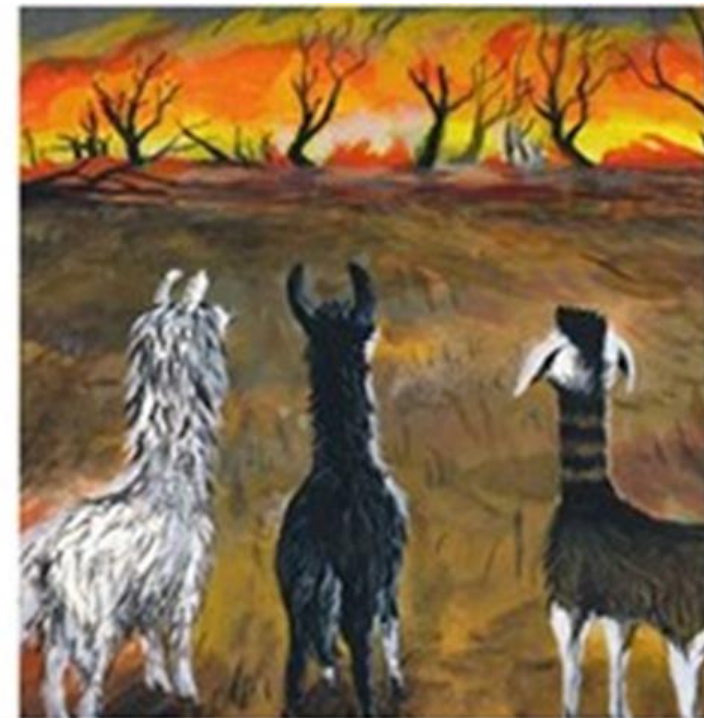

Den gamle dama,
som hadde spist
seg fet og sterk,
samlet alle sine
krefter og trillet
gresskaret av sted,
med ulven inni.
Gresskaret rullet og
rullet, og falt til
slutt ned i en dyp,
mørk dal.
Fornøyd og glad dro
den gamle damen
hjem og lagde litt
te til seg selv.
Snipp snapp snute,
så var eventyret
ute.

Laget av:

nafO

Nasjonalt senter for flerkulturell opplæring

Se flere fortellinger på fortellinger.morsmal.no